

Παναγία: Η ανοιχτή αγκαλιά

/ Γνώμες

του Μητροπολίτη Κισάμου και Σελίνου κ. Αμφιλοχίου

Στήν καρδιά τοῦ θέρους, στούς καύσωνες τῶν καιρῶν καί τῶν ἡμερῶν μας, στίς πολλές καί ποικίλες τοῦ βίου μας ζάλες, ἡ Θεοτόκος Μαρία, ἡ γλυκιά μας Παναγία, ἔρχεται ὡς ἐπίγειος οὐρανός καί «ἔμψυχος παράδεισος» πού ὁ Θεός φύτεψε μέσα στήν ἱστορία· ἔρχεται καί τώρα καί πάντοτε στήν ἱστορία τοῦ κόσμου καί στήν προσωπική μας ζωή καί ἱστορία, ὄχι μόνον νά μᾶς λυτρώσει, νά μᾶς ἀνακουφίσει ἀπό τίς θλίψεις καί τίς ζάλες τοῦ βίου, ἀλλά νά γίνει ἡ «αἰτία τῆς τῶν πάντων

θεώσεως», ή «οὐράνιος θύρα» πρὸς τὴν Βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

Ὁ πλοῦτος, ή δόξα καί τό καύχημα τῆς Ἐκκλησίας ἀλλά καί πάντων ἡμῶν, καθώς παιδιά τῆς Ἐκκλησίας καί παιδιά τῆς Παναγίας εἴμεθα ὅλοι μας. Θεομάνα καί μάνα τοῦ κόσμου. Ἡ τρυφή μας, ή χαρά μας, ὁ πλοῦτος μας καί ή ἀπόλαυσή μας. Αὐτή καί μόνον Αὐτή εἶναι ἱκανή νά χαριτώσει τόν ἀγῶνα μας, νά σφουγγίσει τά δάκρυά μας, νά ἀπαλύνει τόν πόνο μας, νά ἐμπνεύσει νέους δρόμους πνευματικῶν ἀγώνων, νά μᾶς χαρίσει ἐλπίδα, δύναμη, παρηγοριά καί φῶς. Γιά τοῦτο καί ή μεγάλη, ή κορυφαία σημερινή Θεομητορική ἑορτή τῆς σεπτῆς Κοιμήσεώς Της καί τῆς εἰς Οὐρανούς μεταστάσεώς Της εἶναι πανηγύρι καί χαρά, γιορτή καί ἐλπίδα, ζωή καί εὐλογία, δύναμις καί χάρις.

Στήν παραζάλη τῶν καιρῶν μας, σέ ἓνα κόσμο διαρκῶς μεταβαλλόμενο, ἀνήσυχο, ζαλισμένο, ἀβέβαιο καί ἀνασφαλὴ· στήν καταιγίδα τῶν ἀξιακῶν ἀνατροπῶν καί ἀνακατάξεων, σέ αὐτή τὴν νέα πραγματικότητα πού ἀπειλητικὰ ἀπλώνει τό πέπλο της πάνω ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων τίς κοινότητες· στήν κοινωνία μας πού καταρρέει καί ἐκμαυλίζεται, σέ ἓναν πολιτισμό πού αὐτοκαταστρέφεται, καθώς ή ζωή μας πτωχεύει καί ἀποδομεῖται ἀπὸ τίς διαχρονικὲς ἀξίες καί τίς παραδοσιακὲς μνῆμες καί ή πίστη στόν Χριστό καί τὴν Ἐκκλησία Του, στό μυστήριο καί τὴν Χάρη, ἔντεχνα καί ὀργανωμένα, ὄχι μόνο ἐξοβελίζεται ἀπὸ τόν δημόσιο βίο, ἀλλὰ μοιάζει καί νά τρεμοσβῆνει, καθώς κάθε τι ἀληθινὸ καί ὀρθό, πνευματικὸ καί ὑγιές, δημιουργικὸ καί σωτήριο τίθεται ὑπὸ κρίση καί αἵρεση, ἐπιτακτικὰ τίθεται τό ἐρώτημα: Ποῦ θά καταφύγουμε, ποῦ θά ἀναζητήσουμε λύτρωση καί ἐλευθερία ἀπὸ τά δεινὰ τοῦ βίου καί τῶν λανθασμένων ἐπιλογῶν μας;

«Πρὸς τίνα καταφύγω ἄλλην Ἀγνή; ποῦ προσδράμω λοιπόν καὶ σωθήσομαι; ποῦ πορευθῶ;... Εἰς σέ μόνην ἐλπίζω, εἰς σέ μόνην καυχῶμαι, καὶ ἐπὶ σέ θαρρῶν κατέφυγον».

Στὴν ἀνοιχτὴ ἀγκαλιά τῆς Παναγίας μας, ή ἀπάντηση. Στὴν μεγάλη Μάνα πού ἔθρεψε τόν Χριστό μέ τό γάλα Της καί χορταίνει ὅλο τό ἀνθρώπινο γένος μέ τὴν παρουσία Της, καθώς ἀποτελεῖ τό μεγάλο κεφάλαιο τῆς Ἐκκλησίας. Στὴν Παναγία μας πού εἶναι ή μόνη πού καταλαβαίνει τί ἀκριβῶς συμβαίνει στόν κόσμο. Σέ Ἐκείνη πού ἀποτελεῖ τό ἀσφαλέστερο ἀντίδοτο στόν δυσώδη κόσμο μας, καθώς ἀναδύει εὐωδία, ἄρωμα, τρυφερότητα, ἀγάπη. Ζητῶ τὴν χάρη τῆς Παναγίας, ἀδελφοί, σημαίνει ἀγωνίζομαι νά θεραπεύσω τά πάθη καί τίς ἀδυναμίες μου. Δηλαδή; Νά μπολιαστῶ στὴν χάρη τοῦ Θεοῦ! Καί ὅποιος μπολιαστεῖ στὴν Θεϊκὴ χάρη, αὐτός κατανοεῖ – συνειδητοποιεῖ ὅτι ή παντοδαπὴ ἀποτυχία του ὀφείλεται στὴν ἀλαζονεία του. Ὅτι τό σπουδαιότερο πρᾶγμα στόν κόσμο εἶναι ὄχι τό «νά ἔχεις», ἀλλὰ τό «νά εἶσαι». Ξυπνᾷ ἀπὸ τόν λήθαργο τῆς ψευδαίσθησης ὅτι ή ζωή εἶναι δική του καί μπορεῖ νά τὴ διαχειρίζεται σύμφωνα μέ τίς ἐπιθυμίες καί τά

θέλω του. Από τήν αὐταπάτη ὅτι ἀξίζει τά πάντα, χωρίς ποτέ νά ἔχει δεῖ τόν ἑαυτό του, χωρίς νά ἔχει κάνει τήν αὐτοκριτική του, χωρίς διάθεση νά ἀναγνωρίσει τά λάθη, τά πάθη καί τίς ἀδυναμίες του.

Ἄς ἀνοίξουμε, λοιπόν, διάπλατα τίς καρδιές γιά νά δεχθοῦμε, νά γευθοῦμε τό μυστήριό τῆς Θεομήτορος, τό μυστήριό τῆς γλυκιᾶς καί σωστικῆς παρουσίας Της στήν ζωή μας. Νά ἀγαπᾶμε τήν Παναγία. Νά προσευχόμαστε στήν Παναγία. Νά ἀφήνομε τήν καρδιά μας ἐλεύθερη

νά μιλάει σ' Αὐτήν. Νά ψάλλουμε ἀδιάλειπτα, μέ τά χεῖλη καί κυρίως μέ τήν καρδιά, τούς Χαιρετισμούς Της καί τίς Ἱερές Παρακλήσεις Της. Γιά νά γίνει ἡ Παναγία μας τό πρόσωπο – ὁδηγός στήν ζωή μας. Γιά νά λουστοῦμε, νά πλημμυρίσουμε ἀπό τήν χάρη καί τήν εὐλογία Της. Γιά νά φωτιστεῖ ὁ νοῦς καί ἡ καρδιά μας. Γιά νά μᾶς πάρει, νά μᾶς κρατήσῃ στοργικά ἀπό τό χέρι, καί νά μᾶς ὁδηγήσῃ στό πέλαγος τῆς Θεϊκῆς ἀγάπης καί φιλανθρωπίας ὅπου «θάνατος οὐκέτι κυριεύει». Γιά νά γίνει ἡ Παναγία μας ὁ τόπος τῆς ἀναπαύσεώς μας καί τό λιμάνι τῆς

σωτηρίας μας.

Ἡ Παναγία μᾶς χάρισε ἕναν μεγάλο πνευματικό θησαυρό εἰς τήν Ἱερά Μητρόπολή μας. Δική Της ἐπιθυμία καί θέλημα ἡ θαυματουργός Εἰκόνα Της «Ἡ Παναγία ἡ Γιάτρισσα» νά δωρηθεῖ εἰς τήν Ἱ. Μητρόπολή μας, μέ τρόπο θαυμαστό καί ἐξαίσιό: «...μέ περιμένει πολὺς κόσμος ἐκεῖ νά μέ προσκυνήσῃ καί νά τόν γιατρέψω», παρήγγειλε ἡ Ἵδια ἡ Παναγία. Τήν θαυματουργό αὐτή Εἰκόνα ἐπίσημα ὑποδεχθήκαμε εἰς τόν Ἱ. Μητροπολιτικό μας Ναό ὅπου καί φυλάσσεται. Πηγή καί αἰτία χαρίτων καί ἱαμάτων πολλῶν. Σᾶς καλοῦμε, λοιπόν, νά Τήν προσκυνήσετε, νά λάβετε τήν χάρη καί τήν εὐλογία Της, νά καταθέσετε ἐνώπιον τῆς Παναγίας μορφῆς Της τά αἰτήματά, τίς προσευχές, τίς ἱκεσίες καί τίς εὐχαριστίες σας. Παναγιосκέπαστη ἡ ζωή καί ἡ πορεία πάντων ἡμῶν. Θεοτοκοφρούρητα τά ἔτη σας.